

✧ Texty na tento týden - Žd 1:5–14; 1:8.9; 2:14–16; 5:1–6; 8:8–12

✧ Základní verš

„Z toho, co bylo řečeno, plyne: máme velekněze, který usedl po pravici Božího trůnu...“ (Žd 8:1)

Apokryfní 4. kniha Ezdrášova, židovský spis, který vznikl několik desetiletí po listu Židům, kolem roku 100, obsahuje modlitbu: „Ten celý příběh stvoření jsem před tebou vypověděl, Hospodine, protože tys řekl, že kvůli nám jsi stvořil svět... A přesto, Hospodine, tyto národy, které jsou pokládány za nic, nám nyní začaly vládnout a nás pohlcovat; my pak, tvůj lid, který jsi nazval svým prvorozeným, jednorozeným následovníkem, jsme jim vydáni všanc.“ (Soušek Zdeněk, Knihy tajemství a moudrosti: mimobiblické židovské spisy: pseudepigrafy, sv. II, Praha: Vyšehrad, 1999, 4 Ezdráš 6.55–58)

Čtenáři listu Židům pocíťovali pravděpodobně něco podobného. Pokud byli Božími dětmi, proč procházeli takovým utrpením?

Pavel napsal dopis, aby povzbudil jejich víru uprostřed zkoušek a problémů. Připomněl jim (i nám), že Boží zaslíbení se naplní prostřednictvím Ježíše, který sedí po Otcově pravici a brzy nás vezme domů. Než se tak stane, Ježíš nám zprostředkovává požehnání od Otce.

✧ Osnova lekce:

Tato lekce se zaměřuje na skutečnost, že centrální postavou celého listu Židům je Ježíš, který je v něm představen jako ten, kdo dává našim životům smysl a naději. V souhrnném pohledu na celý dopis si povšimneme pěti významných rolí, které jsou v něm Ježíši připisovány.

- Žd 1:5–14: Ježíš – náš Král (neděle)
- Žd 1:8.9: Ježíš – zprostředkovatel požehnání (pondělí)
- Žd 2:14–16: Ježíš – náš zástupce (úterý)
- Žd 5:1–6: Ježíš – náš velekněz (středa)
- Žd 8:8–12: Ježíš – prostředník lepší smlouvy (čtvrtek)

NE 2. ledna – JEŽÍŠ – NÁŠ KRÁL

Žd 1:3-14 „³On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všechno svým mocným slovem. Když dokončil očistění od hříchů, usedl po pravici Božího majestátu na výsostech⁴ a stal se o to vznešenějším než anděl, oč je převyšuje jménem, které mu bylo dáno.⁵ Komu kdy z andělů Bůh řekl: „Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil!“ A jinde se praví: „Já mu budu Otcem a on mi bude Synem.“⁶ A když chce uvést Prvorozeného do světa, praví opět: „At' se mu pokloní všichni andělé Boží!“⁷ O andělech je řečeno: „Jeho andělé jsou vanutí větru a jeho služebníci plápolající oheň.“⁸ O Synovi však: „Tvůj trůn, Bože, je na věky věků a žezlo práva je žezlem tvého království.⁹ Miluješ spravedlnost a nenávidíš nepravost, proto pomazal tě, Bože, Bůh tvůj olejem radosti nad všechny tvé druhy.“¹⁰ A dále: „Ty, Pane, jsi na počátku založil zemi, i nebesa jsou dílem tvých rukou.¹¹ Ona pominou, ty však zůstáváš; nebesa zvetšejí jako oděv,¹² svineš je jako plášť a jako šat se změní, ty však jsi stále týž a tvá léta nikdy neustanou.“¹³ Kterému z andělů kdy řekl: „Usedni po mé pravici, dokud ti nedám nepřátele za podnož tvého trůnu!“¹⁴ Což není každý anděl jen duchem, vyslaným k službě těm, kdo mají dojít spasení?“

J 12:31 „Nyní je soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven.“

J 14:30 „Již s vámi nebudu mnoho mluvit, neboť přichází vládce tohoto světa. Proti mně nic nezmůže.“

J 16:9-11 „⁹Hřích v tom, že ve mne nevěří; ¹⁰spravedlnost v tom, že odcházím k Otci a již mne nespátříte; ¹¹soud v tom, že vládce tohoto světa je již odsouzen.“

Ko 2:13-15 „¹³Když jste ještě byli mrtvi ve svých vinách a duchovně neobřezáni, probudil nás k životu spolu s ním a všechny viny nám odpustil. ¹⁴Vymazal dlužní úpis, jehož ustanovení svědčila proti nám, a zcela jej zrušil tím, že jej přibil na kříž. ¹⁵Tak odzbrojil a veřejně odhalil každou mocnost i sílu a slavil nad nimi vítězství.“

2S 7:8-16 „⁸Nyní tedy promluvíš takto k mému služebníkovi Davidovi: *Toto praví Hospodin zástupů: Vzal jsem tě z pastvin od stáda, abys byl vévodou nad svým lidem, nad Izraelem.* ⁹Byl jsem s tebou, ať jsi šel kamkoli. Vyhladil jsem před tebou všechny tvé nepřátele. Tvé jméno jsem učinil tak veliké, jako je jméno velikánů na zemi. ¹⁰I svého lidu, Izraeli, jsem připravil místo a zasadil jej; tam bude bydlet a už nikdy nebude znepokojován, už jej nebudou ponižovat bídáci jako dřív, ¹¹ode dne, kdy jsem správu svého izraelského lidu pověřil soudce. Tobě jsem dopřál klid ode všech tvých nepřátel. Hospodin ti oznamuje, že on vybuduje dům tobě. ¹²Až se naplní tvé dny a ty ulehneš ke svým otcům, dám po tobě povstat tvému potomku, který vzejde z tvého lůna, a upevním jeho království. ¹³Ten vybuduje dům pro mě jméno a já upevním jeho královský trůn navěky. ¹⁴Já mu budu Otcem a on mi bude synem. Když se proviní, budu ho trestat metlou a ranami jako kteréhokoli člověka. ¹⁵Avšak svoje milosrdenství mu neodějmu, jako jsem je odňal Saulovi, kterého jsem před tebou odvrhl. ¹⁶Tvůj dům a tvé království budou před tebou trvat navěky, tvůj trůn bude navěky upevněn.““

L 1:30-33 ³⁰Anděl jí řekl: „*Neboj se, Maria, vždyť jsi nalezla milost u Boha.* ³¹Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. ³²Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida. ³³Na věky bude kralovat nad rodem Jákobovým a jeho království nebude konce.““

Mt 1:1-16 „¹Listina rodu Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahamova. ²Abraham měl syna Izáka, Izák Jákoba, Jákob Judu a jeho bratry, ³Juda Farese a Záru z Támara, Fares měl syna Chesróma, Chesróm Arama. ⁴Aram měl syna Aminádaba, Aminádab Naasona, Naason Salmóna. ⁵Salmón měl syna Bóaza z Rachaby, Bóaz Obéda z Rút, Obéd Isaje ⁶a Isaj Davida krále. David měl syna Šalomouna z ženy Uriášovy, ⁷Šalomoun Roboáma, Roboám Abiu, Abia Asafa, ⁸Asaf Jósafata, Jósafat Jórama, Jórám Uziáše. ⁹Uziáš měl syna Jótama, Jótam Achaza, Achaz Ezechiáše, ¹⁰Ezechiáš Manase, Manase měl syna Amose, Amos Joziáše, ¹¹Joziáš Jechoniáše a jeho bratry za babylónského zajetí. ¹²Po babylónském zajetí Jechoniáš měl syna Salatiela, Salatiel Zorobabela, ¹³Zorobabel Abiuda, Abiud Eliakima, Eliakim Azóra, ¹⁴Azór Sádoka, Sádok Achima. Achim měl syna Eliuda, ¹⁵Eliud Eleazara, Eleazar Mattana, Mattan Jákoba, ¹⁶Jákob pak měl syna Josefa, muže Marie, z níž se narodil Ježíš, řečený Kristus.““

L 2:10-11 „¹⁰Anděl jim řekl: „*Nebojte se, hle, vzestupí vám velikou radost, která bude pro všechny lid.* ¹¹Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.““

Mt 27:37 „*Nad hlavu mu dali nápis o jeho provinění: „To je Ježíš, král Židů.““*

Sk 2:22-36 „²²Muži izraelští, slyšte tato slova: Ježíše Nazaretského Bůh potvrdil před vašimi zraky mocnými činy, divy a znameními, která mezi vámi skrze něho činil, jak sami víte. ²³Bůh předem rozhodl, aby byl vydán, a vy jste ho rukou bezbožných přibíli na kříž a zabili. ²⁴Ale Bůh ho vzkřísil; vytrhl jej z bolesti smrti, a smrt ho nemohla udržet ve své moci. ²⁵David o něm praví: „*Viděl jsem Pána stále před sebou, je mi po pravici, abych nezakolísal; „proto se mé srdce zaradovalo a jazyk můj se rozjásal, nadto i tělo mé odpočine v naději, „neboť mě nezanecháš v říši smrti a nedopustíš, aby se tvůj Svatý rozpadl v prach. ²⁶Dal jsi mi poznat cesty života a blízkost tvé tváře mne naplní radostí. ²⁷Bratří, o praotci Davidovi vám mohu smělé říci, že zemřel a byl pohřben; jeho hrob tu máme až dodnes. ²⁸Byl to však prorok a věděl o přísaze, kterou se mu Bůh zavázal, že jeho potomka nastolí na jeho trůn; ²⁹viděl do budoucnosti, a mluvil tedy o vzkříšení Kristově, když řekl, že nezůstane v říši smrti a jeho tělo se nerozpadne v prach. ³⁰Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni to můžeme dosvědčit. ³¹Byl vyvýšen na pravici Boží a přijal Ducha svatého, kterého Otec slíbil; nyní jej seslal na nás, jak to vidíte a slyšíte. ³²David nevstoupil na nebe, ale sám říká: „Řekl Hospodin mému Pánu: *Usedni po mé pravici, „dokud ti nepoložím nepřátele pod nohy. ³³“Ať tedy všechny Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem.““**

Sk 13:22-37 „²²Ale zbavil ho moci a povolal jim za krále Davida, o němž vydal svědectví: „*V Davidovi, synu Isajovu, jsem nalezl muže, jakého jsem měl na mysli. On splní vše, co chci.* ²³“A z Davidova potomstva dal Bůh Izraeli podle svého slibu Spasitele Ježíše. ²⁴Před jeho vystoupením kázal Jan všemu izraelskému lidu, aby se odvrátili od svých hříchů a dali se pokřtít. ²⁵Když Jan končil své poslání, řekl: „*Já nejsem ten, za koho mě pokládáte. Za mnou přichází někdo, jemuž nejsem hoden rozvázat řemínek na jeho nohou.* ²⁶Bratří z rodu Abrahamova i vy, kteří s nimi ctíte jediného Boha, nám bylo posláno toto slovo spásy. ²⁷Ale obyvatelé Jeruzaléma a jejich vůdcové Spasitele nepoznali, odsoudili ho, a tak naplnili slova proroků, která se čtou každou sobotu. ²⁸Ačkoli na něm nenalezli žádný důvod pro trest smrti, vymohli si na Pilátovi, aby ho dal popravit. ²⁹Když udělali všechno přesně tak, jak to bylo o něm v Písmu napsáno, sňali jej z kříže a položili do hrobu. ³⁰Ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých ³¹a on se po mnoho dní zjevoval těm, kteří s ním přišli z Galileje do Jeruzaléma; ti jsou nyní jeho svědky před lidem. ³²My vám přinášíme radostnou zprávu, že slib, daný našim praotcům, ³³splnil Bůh nám, jejich dětem, a vzkřísil Ježíše; vždyť je o něm psáno v druhém Žalmu: „*Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil.* ³⁴“*To, že jej vzkřísil z mrtvých, takže se už nepromění v prach, slíbil těmito slovy: „Věrně vám splním zaslíbení, která jsem dal Davidovi.*

PÁ 7. ledna – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

V listu Židům nejsou jen nádherné a povzbuzující pravdy. Nacházíme v něm i mnoho varování a výstrah, které jsou nejsilnější v kapitolách 10 až 12.

Tyto oddíly spojují minimálně dvě myšlenky. Za prvé, porovnávají generaci Izraelců, kteří byli 40 let na poušti, se čtenáři listu Židům. Za druhé nás vyzývají, abychom věřili.

Izraelci, kteří putovali po poušti, viděli úžasné projevy Boží moci, které se naplno projeví znamením a zázraky při jejich vysvobození z Egypta. Na hoře Sínaj slyšeli Boha, který jim předával Desatero. Viděli ohnivý sloup v noci a oblačný sloup přes den. Jedli manu, chléb z nebe. Pili vodu, která vytryskla ze skály všude, kde tábořili. Ale když doputovali k hranicím zaslíbené země, nebyli schopni Bohu důvěřovat. Neměli dost víry, ačkoli to jedině od nich Bůh vyžadoval. „Bez víry však není možné zalíbit se Bohu“ (Žd 11,6).

Pavel říká, že podobně jako Izraelci, i my stojíme na hranicích zaslíbené země (Žd 10,37–39). Naše výsady i odpovědnosti jsou však mnohem větší. Neslyšeli jsme sice mluvit Hospodina z hory Sínaj, ale prostřednictvím Písma jsme viděli Boží zjevení: Boha v těle, Ježíše Krista (Žd 12,18–24). Otázkou je: Budeme mít víru? Autor nás povzbuzuje, abychom následovali příklad postav z dlouhého seznamu, který vrcholí samotným Ježíšem.

Otázky k rozhovoru

1. *Naučili jsme se, že Ježíš je naším zástupcem, který nás předchází v zápase se satanem. Jak můžeme bojovat společně, sjednocení jako církev pod zástavou našeho Zachránce? Co nám brání prožívat jednotu? V čem nás chce satan jako církev oslabit? Jak satan oslaboval Izrael v minulosti?*

2. *Jako věřící tvoříme společenství kněží a vede nás Bůh. V čem může vaše sborové společenství přinášet lepší oběť chvály a dobrých skutků před Bohem? Buďte konkrétní a praktičtí.*

3. *V čem se naše situace podobá situaci Izraelců těsně před vstupem do zaslíbené země? Co se můžeme z této podobnosti naučit?*

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.

Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?

Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Nu 6:22-26 „²²Hospodin dále promluvil k Mojžíšovi: ²³„Mluv k Áronovi a jeho synům: Budete zehnat synům Izraele těmito slovy: ²⁴Hospodin tě požehná a ochrání tě, ²⁵Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv, ²⁶Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.““

1Pt 2:9 „Vy však jste ‚rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu‘, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.“

Žd 4:14-16 „¹⁴Protože máme mocného velekněze, který vstoupil až před Boží tvář, Ježíše, Syna Božího, držíme se toho, co vyznáváme. ¹⁵Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu. ¹⁶Přistupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a nalezli milost a pomoc v pravý čas.“

Žd 10:19-23 „¹⁹Protože Ježíš obětoval svou krev, smíme se, bratři, odvážit vejít do svatyně ²⁰cestou novou a živou, kterou nám otevřel zrušením opony – to jest obětováním svého těla. ²¹Máme-li tedy tak velikého kněze nad celým Božím domem, ²²přistupujme před Boha s opravdovým srdcem a v plné jistotě víry, se srdcem očištěným od zlého svědomí a s tělem obmytým čistou vodou. ²³Držíme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.“

ČT 6. ledna – JEŽÍŠ – PROSTŘEDNÍK LEPŠÍ SMLOUVY

Žd 8:8-12 „⁸Ale když Bůh kárá svůj lid, říká: ‚Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy s domem izraelským i s domem judským uzavřu smlouvu novou, ⁹ne jako byla ta smlouva, kterou jsem uzavřel s jejich otci v den, kdy jsem je vzal za ruku, abych je vyvedl ze země egyptské. Neboť oni nezůstali v mé smlouvě, a já jsem se jich zřekl, praví Hospodin. ¹⁰A toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, praví Hospodin: Dám své zákony do jejich mysli a napíšu jim je na srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem. ¹¹Pak už nebude učít druh druhá a bratr bratra a nebude vybízet: ‚Poznej Pána,‘ protože mě budou znát všichni, od nejmenšího až po největšího. ¹²Slituji se nad jejich nepravostmi a na jejich hříchy už nevzpomenu.““

Žd 8:5 „Ti však sloužili ve svatyni, která je jen náznakem a stínem svatyně nebeské. Vždyť Bůh uložil Mojžíšovi, když měl zřídit stánek: ‚Hleď, ať uděláš vše podle vzoru, který ti byl ukázán na hoře.““

Ez 36:26 „A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa.“

2K 5:17 „Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové!“

‘³⁵A pak na jiném místě říká: ‚Nedopustíš, aby se tvůj Svatý rozpadl v prach.‘³⁶David sloužil Bohu za svého života, potom podle jeho vůle zemřel, byl uložen k svým předkům a rozpadl se v prach. ³⁷Ten však, kterého Bůh vzkřísil, se neobrátil v prach.“

Zj 5:5 „Ale jeden ze starců mi řekl: ‚Neplač. Hle, zvítězil lev z pokolení Judova, potomek Davidův; on otevře tu knihu sedmkrát zapečetěnou.““

Žd 3:3.4 „³Ježíš je však hoden větší slávy než Mojžíš, tak jako stavitel domu je víc nežli dům sám. ⁴Každý dům někdo staví; ten, kdo postavil vše, je Bůh.“

PO 3. ledna – JEŽÍŠ – ZPROSTŘEDKOVATEL POŽEHNÁNÍ

Ž 132:11-14 „¹¹Hospodin přísahal Davidovi na svou věrnost – nevezme to nazpět: ‚Toho, jenž vzejde z tvých beder, dosadím po tobě na trůn. ¹²Dodrž-li tvoji synové mou smlouvu i toto mé svědectví, jemuž je budu učít, navždy budou též jejich synové sedat na tvém trůnu.‘¹³Hospodin si totiž zvolil Sijón, zatoužil jej mít za sídlo: ¹⁴„To je místo mého odpočinku navždy, usídlím se tady, neboť po něm toužím.““

Žd 1:8.9 „⁸O Synovi však: ‚Tvůj trůn, Bože, je na věky věků a žezlo práva je žezlem tvého království. ⁹Miluješ spravedlnost a nenávidíš nepravost, proto pomazal tě, Bože, Bůh tvůj olejem radosti nad všechny tvé druhy.““

Ex 4:22.23 „²²Potom faraónovi řekneš: ‚Izrael je můj prvorozený syn. ²³Vzkázal jsem ti: ‚Propust mého syna, aby mi sloužil. Ale ty jsi jej propustit odmítl. Za to zabiji tvého prvorozeného syna.““

2S 7:12-14 „¹²Až se naplní tvé dny a ty ulehneš ke svým otcům, dám po tobě povstat tvému potomku, který vzejde z tvého lůna, a upevním jeho království. ¹³Ten vybuduje dům pro mé jméno a já upevním jeho královský trůn navěky. ¹⁴Já mu budu Otcem a on mi bude synem. Když se proviní, budu ho trestat metlou a ranami jako kteréhokoli člověka.“

Dt 12:8-10 „⁸Nebudete už dělat to, co zde děláme dnes, co každý sám pokládá za správné. ⁹Dosud jste totiž nevešli do místa odpočínutí a neužali se dědictví, které ti dává Hospodin, tvůj Bůh. ¹⁰Ale až přejdete Jordán a usadíte se v zemi, kterou vám přiděluje do dědictví Hospodin, váš Bůh, až vám dá odpočínutí ode všech vašich okolních nepřátel, takže budete sdílet bezpečně.“

2S 7:9-11 „⁹Byl jsem s tebou, ať jsi šel kamkoli. Vyhladil jsem před tebou všechny tvé nepřátele. Tvé jméno jsem učinil tak veliké, jako je jméno velikánů na zemi. ¹⁰I svému lidu, Izraeli, jsem připravil místo a zasadil jej; tam bude bydlit a už nikdy nebude znepokojován, už jej nebudou ponižovat bídáci jako dřív, ¹¹ode dne, kdy jsem správou svého izraelského lidu pověřil soudce. Tobě jsem dopřál klid ode všech tvých nepřátel. Hospodin ti oznamuje, že on vybuduje dům tobě.“

Dt 12:13.14 „¹³Střež se, abys neobětoval své zápalné oběti na jakémkoli místě, které by sis vyhlédl. ¹⁴Jenom na tom místě, které si vyvolí Hospodin v jednom z tvých kmenů, budeš obětovat své zápalné oběti, tam budeš vykonávat všechno, co ti přikazují.“

Ž 132: 1-5 „¹Poutní píseň. Hospodine, rozpomeň se na Davida, na veškerou jeho usilovnou péči, ²jak se zapřisáhl Hospodinu, zavázal se slibem Přesilnému Jákobovu: ³„Nevezdu do stanu svého domu, nevstoupím na rohož svého lože, ⁴očím nedopřeji spánku ani víčkům podřimnutí, ⁵dokud nenaleznu Hospodinu místo, přitýkám Přesilnému Jákobovu!““

Joz 7:1-13 „¹Izraelci se při provádění klatby dopustili zpronevěry. Akán, syn Karmiš, syna Zerachova z pokolení Judova, vzal něco z věcí propadlých klatbě. Proto vzplanul Hospodin proti Izraelcům hněvem. ²Jozue vyslal muže z Jericha do Aje, který byl u Bét-ávenu, na východ od Bét-elu, a řekl jim: „Jděte do té země na výzvědy!“ Muži tedy šli na výzvědy do Aje. ³Když se vrátili k Jozuovi, hlásili mu: „Není třeba, aby táhl všechen lid. Ať vytáhnou jen dva nebo tři tisíce mužů a přeпадnou Aj. Nezatěžuj tím všechen lid, vždyť jich je málo.“ ⁴I vydal se tam z lidu na tři tisíce mužů, ale museli před ajskými muži utéci. ⁵Ajští mužové z nich pobili asi třicet šest mužů. Pronásledovali je před branou až k lomům a na stráni je pobíjeli. Lid ztratil odvahu, rozplynula se jako voda. ⁶Tu roztrhl Jozue své roucho, padl před Hospodinovou schránou tváří k zemi, ležel tak až do večera spolu s izraelskými staršími a házeli si prach na hlavu. ⁷Jozue lkal: „Ach, Panovníku Hospodine, proč jsi vlastně převedl tento lid přes Jordán? Chceš nás vydat do rukou Emorejců, aby nás zahubili? Kéž bychom byli raději zůstali na druhé straně Jordánu!“ ⁸Dovol prosím, Panovníku, co mám říci, když se Izrael dal na útěk před svými nepřáteli? ⁹Až to uslyší Kenaanci a ostatní obyvatelé země, obklíčí nás a vyhladí naše jméno ze země. Co pak učiníš pro své veliké jméno?“ ¹⁰Hospodin řekl Jozuovi: „Vstaň! Co je s tebou, že jsi padl na tvář?“

¹¹Izrael zhrěšil. Přestoupili mou smlouvu, kterou jsem jim vydal. Vzali z věcí propadlých klatbě, kradli, zatajili to a uložili mezi své věci. ¹²Proto nemohou Izraelci před svými nepřáteli obstát a obracejí se před svými nepřáteli na útěk, protože sami propadli klatbě. Nebudu už s vámi, jestliže ze svého středu nevymýtíte to, co propadlo klatbě.

¹³Vzhůru, posvěť lid a vyzvi jej: „Posvěťte se na zítřek! Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Uprostřed tebe je něco, co propadlo klatbě, Izraeli! Nemůžeš obstát před svými nepřáteli, dokud to, co propadlo klatbě, neodstraníš ze svého středu.“

ÚT 4. ledna – JEŽÍŠ – NÁŠ ZÁSTUPCE

1S 8:19-20 „¹⁹Lid však odmítl Samuela uposlechnout. Prohlásili: „Nikoli. Ať je nad námi král! ²⁰I my chceme být jako všechny ostatní národy. Náš král nás bude soudit a bude před námi vycházet a povede naše boje.“

Žd 2:14-16 „¹⁴Protože děti spojuje krev a tělo, i on se stal jedním z nich, aby svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž d'ábla, ¹⁵a aby tak vysvobodil ty, kdo byli strachem před smrtí drženi po celý život v otroctví. ¹⁶Neujímá se přece andělů, ale „ujímá se potomků Abrahamových““

1S 16 „¹Hospodin řekl Samuelovi: „Jak dlouho ještě budeš nad Saulem truchlit? Já jsem ho zavrhl, aby nad Izraelem nekraloval. Naplň svůj roh olejem a jdi, posílám tě k Jišajovi Betlémskému. Vyhlédl jsem si krále mezi jeho syny.“

²Samuel se zdráhal: „Jak mohu jít? Saul o tom uslyší a zabije mě.“ Hospodin řekl: „Vezmeš s sebou jalovici a řekneš: „Přicházím obětovat Hospodinu.“ ³Na obětní hod pozveš Jišaje a já ti dám vědět, co máš dělat. Pomažeš mi toho, o němž ti povím.“ ⁴Samuel vykonal, co řekl Hospodin. Když přišel do Betléma, vyděšení starší města mu spěchali vstříc s otázkou: „Přinášíš pokoj?“ ⁵Odvětil: „Pokoj. Přišel jsem obětovat Hospodinu. Posvěťte se a půjďte se s mnou k obětnímu hodu.“ Pak posvětil Jišaje a jeho syny a pozval je k obětnímu hodu. ⁶Když se dostavili a on spatřil Eliába, řekl si: „Jistě tu stojí před Hospodinem jeho pomazaný.“ ⁷Hospodin však Samuelovi řekl: „Nehleď na jeho vzhled ani na jeho vysokou postavu, neboť já jsem ho zamítl. Nejde o to, jak se dívá člověk. Člověk se dívá očima, Hospodin však hledí srdcem.“

⁸Jišaj pak zavolal Abinádaba a předvedl ho před Samuelu. On však řekl: „Hospodin nevyvolil ani toho.“ ⁹Jišaj tedy předvedl Samu. Řekl: „Hospodin nevyvolil ani toho.“ ¹⁰Tak předvedl Jišaj před Samuelu svých sedm synů, ale Samuel řekl: „Žádného z nich Hospodin nevyvolil.“ ¹¹A Samuel se Jišaje otázal: „To jsou všichni mládenci?“ Jišaj odpověděl: „Ještě zbývá nejmladší, ten však pase stádo.“ Samuel Jišajovi poručil: „Pošli pro něj! Nebudeme stolovat, dokud sem nepřijde.“ ¹²Poslal tedy pro něj a dal ho přivést. Byl ryšavý, s krásnými očima a pěkného vzhledu. Tu řekl Hospodin: „Nuže, pomaž ho! To je on.“ ¹³Samuel tedy vzal roh s olejem a pomazal ho uprostřed jeho bratrů. A duch Hospodinův se Davida zmocňoval od onoho dne i nadále. Samuel pak hned nato odešel do Rámy. ¹⁴Duch Hospodinův odstoupil od Saula a přepadl ho zlý duch od Hospodina. ¹⁵Proto Saulovi jeho služebníci navrhli: „Hle, přepadá tě zlý duch od Boha. ¹⁶Ať náš pán poručí svým služebníkům, kteří jsou před ním, aby vyhledali někoho, kdo umí hrát na citeru. Bude na ni hrát, kdykoli na tebe dolehne zlý duch od Boha, a bude ti dobře.“ ¹⁷Saul tedy poručil svým služebníkům: „Vyhlédněte mi někoho, kdo dobře hraje, a přiveďte ho ke mně!“ ¹⁸Jeden z družiny nato řekl: „Viděl jsem syna Jišaje Betlémského, ten umí hrát. Přitom je to statečný bohatýr, bojovník i muž hbitý v řeči a pohledný, a je s ním Hospodin.“ ¹⁹Saul poslal posly k Jišajovi a poručil: „Pošli ke mně svého syna Davida, který je u stáda!“ ²⁰Jišaj vzal osla, chléb a měch s vínem i jednoho kozlíka a poslal to Saulovi po svém synu Davidovi. ²¹David přišel k Saulovi, stával před ním a on si ho velice zamiloval; stal se jeho zbrojnošem. ²²Jišajovi poslal Saul vzkaz: „Ať David zůstane u mne, neboť získal mou přízeň.“ ²³Kdykoli na Saula doléhal duch od Boha, bral David citeru a hrál na ni. Saulovi to přinášelo úlevu a bylo mu dobře, zlý duch od něho odstupoval.“

1S 17:8-10 „⁸G oliáš stával a volal na izraelské řady. Říkal jim: „Proč vycházíte a radíte se k bitvě? Což nejsem já Pelištejec a vy služebníci Saulovi? Vyberte si někoho, ať ke mně sestoupí. ⁹Když mě v boji přemůže a zabije mě, budeme vašimi otroky. Avšak jestliže já přemohu jeho a zabiji ho, budete vy našimi otroky a budete nám sloužit.“ ¹⁰A Pelištejec dodával: „Dneska jsem potupil izraelské řady. Vydejte mi někoho a budeme spolu bojovat.““

Iz 42:13 „Hospodin jak bohatýr se vyrazit už chystá, svou horlivost jak bojovník rozněcuje, pozvedá bojový pokřik, proti nepřátelům svým si bohatýrsky vede.“

Iz 59:15-20 „¹⁵Pravda vyprchala, kořistí stane se ten, kdo se varuje zlého. Hospodin to však vidí a je zlé v jeho očích, že není žádné právo. ¹⁶Vidí, že není nikoho, žasne, že nikdo nezasáhne. Zachrání ho jeho paže, podepře ho jeho spravedlnost. ¹⁷Oděl se spravedlností jako pancířem a na hlavě má přílbu spásy, oděl se rouchem pomsty, jako pláštěm zahalil se rozhorlením. ¹⁸Podle vykonaných skutků odplatí svým protivníkům rozhořčením, svým nepřátelům za to, co páchali, ostrovům odplatí za spáchané skutky. ¹⁹I budou se bát Hospodinova jména na západě a jeho slávy na východu slunce, neboť se přivalí jako dravá řeka, kterou Hospodinův vítr žene vpřed. ²⁰Vykupitel přijde k Sijónu, k těm, kdo se v Jákobovi odvrátili od nevěstosti, je výrok Hospodinův.“

Iz 49:25 „Ale Hospodin praví toto: „I bohatýru je možno vzít zajatce, co pobral ukrutník, může uniknout. Já s tvými odpárci povedu spor, já spásu dávám tvým synům.“

Ef 6:10-18 „¹⁰A tak, bratři, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci. ¹¹Oblečte plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat d'ábovým svodům. ¹²Nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla. ¹³Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj, abyste se mohli v den zlý postavit na odpor, všechno překonat a obstát. ¹⁴Stůjte tedy ,opásání kolem beder pravdou, obrnění pancířem spravedlnosti, ¹⁵obuti k pohodové službě evangeliu pokoje‘ ¹⁶a vždycky se šitém věry, jímž byste uhasili všechny ohnivé střely toho Zlého. ¹⁷Přijměte také ,přílbu spasení‘ a ,meč Ducha, jímž je slovo Boží‘. ¹⁸V každý čas se v Duchu svatém modlete a prostě, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvejte za všechny bratry i za mne.“

Ef 6 „¹Děti, poslouchajte své rodiče, protože to je spravedlivé před Bohem. ²Cti otce svého i matku svou‘ je přece jediné přikázání, které má zaslíbení: ³aby se ti dobře vedlo a abys byl dlouho živ na zemi.‘ ⁴Otcové, nedrážděte své děti ke vzduchu, ale vychovávejte je v kázni a napomenutích našeho Pána. ⁵Otroci, poslouchajte své pozemské pány s uctívou pokorou a z upřímného přesvědčení jako Krista. ⁶Nejen naoko, abyste se zalíbili lidem, ale jako služebníci Kristovi, kteří rádi plní Boží vůli ⁷a lidem slouží ochotně, jako by sloužili Pánu. ⁸Víte, že Pán odmění každého, kdo něco dobrého učiní, ať je to otrok nebo svobodný. ⁹Vy páni, jednejte s otroky také tak a zanechte vyhrůžek. Víte přece, že jejich i váš Pán je v nebesích, a ten nikomu nestrání. ¹⁰A tak, bratři, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci. ¹¹Oblečte plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat d'ábovým svodům. ¹²Nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla. ¹³Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj, abyste se mohli v den zlý postavit na odpor, všechno překonat a obstát. ¹⁴Stůjte tedy ,opásání kolem beder pravdou, obrnění pancířem spravedlnosti, ¹⁵obuti k pohodové službě evangeliu pokoje‘ ¹⁶a vždycky se šitém věry, jímž byste uhasili všechny ohnivé střely toho Zlého. ¹⁷Přijměte také ,přílbu spasení‘ a ,meč Ducha, jímž je slovo Boží‘. ¹⁸V každý čas se v Duchu svatém modlete a prostě, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvejte za všechny bratry i za mne, ¹⁹aby mi bylo dáno pravé slovo, kdykoliv promluví. Tak budu moci směle oznamovat tajemství evangelia, ²⁰jehož jsem vyslanec i v okovech, a svobodně je zvěstovat, jak je mi uloženo. ²¹Chci, abyste i vy věděli, co je se mnou a co dělám. Všechno vám to vypoví Tychikus, milovaný bratr a věrný pomocník v díle našeho Pána. ²²Poslal jsem ho k vám, abyste se dověděli, co je s námi, a aby povzbudil vaše srdce. ²³Pokoj bratřím i láska a víra od Boha Otce a Pána Ježíše Krista. ²⁴Milost všem, kdo nepomíjející láskou milují našeho Pána Ježíše Krista.“

ST 5. ledna – JEŽÍŠ – NÁŠ VELEKNĚZ

Žd 5:1-6 „¹Každý velekněz, vybraný z lidí, bývá ustanoven jako zástupce lidí před Bohem, aby přinášel dary i oběti za hříchy. ²Má mít soucit s těmi, kdo chybují a bloudí, protože sám také podléhá slabosti. ³A proto je povinen přinášet oběti za hřích nejenom za lid, ale i sám za sebe. ⁴Hodnost velekněze si nikdo nemůže přisvojit sám, nýbrž povolává ho Bůh jako kdysi Árona. ⁵Tak ani Kristus si nepřisvojil slávu velekněze sám, ale dal mu ji ten, který řekl: „Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil.“ ⁶A na jiném místě říká: „Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchisedechova.““

Ž 110:4 „Hospodin přísahal a nebude želeť: Ty jsi kněz navěky podle Malkisedekova řádu.“

Lv 1:1-9 „¹I zavolal Hospodin Mojžíše a promluvil k němu ze stanu setkávání: ²„Mluv k synům Izraele a řekni jim: Když někdo z vás přinese dar Hospodinu, přinesete svůj dar z dobytka, ze skotu nebo z bravu. ³Jestliže jeho darem bude zápalná oběť ze skotu, přiveďte samce bez vady. Přiveďte jej ke vchodu do stanu setkávání, aby došel zalíbení před Hospodinem. ⁴Vloží ruku na hlavu zápalné oběti; ta mu získá zalíbení a zprostit ho viny. ⁵Dobyčce pak porazí před Hospodinem a Áronovci, kněží, přinesou krev v oběť; krví pokropí dokola oltář, který je u vchodu do stanu setkávání. ⁶Stáhne kůži ze zápalné oběti a rozseká oběť na díly. ⁷Synové kněze Árona vloží na oltář oheň a na oheň narovnají dříví. ⁸Díly, hlavu a tuk narovnají pak Áronovci, kněží, na dříví, které je na ohni na oltáři. ⁹Vnuřnosti však a hnáty omyje kněz vodou a všechno obrátí na oltáři v obětní dým. To bude zápalná oběť; jako oběť ohnivá bude libou vůni pro Hospodina.“

Lv 10:8-11 „⁸Hospodin promluvil k Áronovi: ⁹„Ty ani tvoji synové s tebou nesmíte pít víno nebo opojný nápoj, když budete vcházet do stanu setkávání, abyste nezemřeli. To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení. ¹⁰Musíte rozlišovat svaté od nesvatého a nečisté od čistého ¹¹a učit Izraelce všem nařízením, která vám Hospodin uložil skrze Mojžíše.““

Mal 2:7 „Vždyť rty kněze střeží poznání; z jeho úst se vyhledává zákon, neboť on je poslem Hospodina zástupů.“

